

Fullbordanstider

– Ljuset väcker, öppnar och förenar

Av Barfota-Karin (Karin Forsberg)

Så har vi då gått in i Dag Sju av den Galaktiska medvetandenivån.

Tiden är inne då frukten av denna nivå ska mogna. Den gångna Natt Sex har bjudit många av oss på ganska tuffa utmaningar.

Utifrån händelser i mitt eget liv och bekantskapskrets ser jag att det har handlat om några huvuduppgifter:

- Att ha modet att fortsätta stå upp för den nya, mjuka, holistiska och andliga värld vi tror på även då det gamla, maktfullkomliga, dualistiska och patriarkala gör allt det kan för att hindra och övervinna oss.
- Att lära oss låta känsla och intellekt förenas i våra beslut.
- Att välja vad som är viktigast i våra liv – tillväxten i det andliga eller omhändertagandet av det materiella?

Den gångna Natten har på sitt sätt nästan varit mer utmanande än den tuffa Natt Fem, som vi befann oss i under år 2008. Men, om vi har tagit emot och arbetat med de uppgifter livet har gett oss så har vi kunnat växa och mogna vidare. Och nu, sedan några veckor tillbaka, när gryningsljuset från Dag Sju har blivit allt starkare, så har morgonbrisens kommit in och blåst iväg oss, som mogna frön från en maskrosboll, och vi förs nu iväg till de nya jordmåner där vi ska slå rot och verka under fullbordanstiden.

En frågeställning som ofta uppkommer när man talar kring sådana här saker är om ingången i fullbordan gäller alla, eller bara en del. Detta har jag funderat mycket omkring. Min personliga tro är: Ja, det gäller alla. Men det gäller inte alla på en och samma gång, just nu.

Jag vill säga att människor är som skepp med segel av solceller. En del har sina segel satta och när då ljuset - utvecklingspulserna från Världsträdet – kommer in så fångar de in dessa i sina segel och förs framåt av energin. Andra människor har visserligen sina segel satta, men solcellerna är smutsiga av gamla inlärd föreställningar och trossystem så de seglar inte lika snabbt framåt.

Sedan finns det ytterligare andra som dessutom har ett antal kraftiga ankartrossar i form av trauman och blockeringar som ännu sitter starkt fästade tillbaka i det gamla. De kanske känner av energierna, men de kan inte komma framåt förrän de upptäckt och kapat dessa ankartrossar. Att leva så ger en mycket jobbig tillvaro med känslan av att nästan slitas itu.

Slutligen finns det människor som ännu inte har några segel satta och de märker knappt av de inkommande energierna alls.

Och när vi ser oss omkring i vår bekantskapskrets, i samhället och världen i stort kan vi konstatera att människor befinner sig på många olika nivåer i sin medvetandeutveckling och andliga mognad.

Men vad som nu sker överallt runtom vårt klot är att de människor som har segel satta väcks av det inkommande Ljuset från Dag Sju. Ljuset fortsätter lösa upp de kvarvarande slöjorna i våra medvetanden, likt solen som får dimmorna att lättas en tidig sommarmorgon. I takt med att slöjorna löses upp så får vi allt bättre direktkontakt med den kosmiska visdomen. Vi blir direktuppkopplade till Källan, vi närmar oss ett kosmiskt medvetande.

Vi behöver snart inte längre gå omvägen via litteratur, internet, olika lärare och gurus för att få information. Den direktuppkoppling till Källan som nu håller på att etableras innebär att vi är många i världen som nu samtidigt får till oss samma bilder samtidigt, enligt principen om holografisk resonans. Detta märker vi också av genom en starkt ökande synkronitet i vår tillvaro.

Kosmos sänder oss kunskap buret i ljus, detta ljus tar vi emot, var och en, likt de små enskilda pixlarna i varsin del av den kollektiva dataskärmen. I var och en av oss återskapas samma bild, samma hologram, och av alla de enskilda pixlarna/bilderna byggs en gemensam bild upp, i vårt kollektiva medvetande. Vi behöver egentligen inte göra mycket annat än att vara öppna och ta emot – på så vis ger vi vårt bidrag till att den kollektiva processen fortsätter enligt skaparens tanke.

Den holografiska resonansen medför också att vi nu i rask takt finner våra Svansyskon och Själfränder i världen. De frekvenser som var och en av oss bär läggs ut på uww (universal wide webb) när vi öppnar oss, och då uppstår resonans med de personer som bär liknande frekvenser, och så uppstår kontakt över uww, vilken ofta i 3D numera sker över www. Uww och www är strukturer med mycket liknande funktionsätt.

Överhuvudtaget är datorvärlden något som utvecklas parallellt med vår egen utveckling, ja t o m oftast så att en viss utveckling först sker inom datorvärlden innan den därefter också sker för oss människor. Så vi har mycket att lära om oss själva genom att se hur datavärlden och IT-tekniken fungerar och utvecklas.

Vår vandring genom de åtta medvetandenivåerna har varit lång och innehållsrik. Från det att cellen skapades i slutet av den Cellulära undervärlden tills fram idag, då vi i slutet av den Galaktiska undervärlden verkligen omfattar och förhåller oss till hela vår galax och även har börjat inleda vår expansion till ett kosmiskt medvetande.

Jag hör inte till dem som tror att utvecklingen är färdig nu, när Mayakalenderns Stora Cykel snart slutar, utan det eviga spiralkretslopp som Martinus talar om känns mer rätt för mig. I min världsbild kommer därför Världsträdet att fortsätta pulsera och skicka ut sina evolutionsenergi och vi kommer att fortsätta utvecklas vidare.

Enligt Martinuskosmologin är vi nu på väg från Djurriket till det riktiga Människoriket, vilket är synonymt med uppnåendet av ett kosmiskt medvetande, vilket är just vad mognaden under den kommande Universella nivån handlar om. Men vår utveckling stannar inte heller där, utan sedan fortsätter vi vår vandring genom Vidsdomsriket, den Gudomliga Världen och Salighetsriket, vari mineralmedvetandet överbrygger till Växtriket och sedan åter vidare in i Djurriket, men på en högre nivå.

Men jag tror att vi nu faktiskt i vår utveckling är på väg att nå en slags ”platå” – toppen av pyramiden – Vattumannens tidsålder, vilken pågår inom det fotonbälte som Barbara Hand Clow talar om. En tidsålder av Ljus, Enhet, Fred och Allkärlek. Ett slags skönt sommarlov under ett par tusen år, innan vi sedan återigen inträder i den galaktiska natten för fortsatt inhämtande av lärdomar som får oss att växa och utvecklas. Därför är det ändå en slags fullbordad det handlar om, fullbordad av en lång termin i Livets skola.

Människor har en vilja att sätta datum och årtal på den fullbordansprocess vi nu är inne i. Tidigare har jag också gjort det, men numera känns det allt mindre viktigt, ja t o m lite fel att försöka göra. Jag känner mig inte hemma i att vissa exakta datum ska innebära markanta händelser, eller att kvantsprång i utvecklingen ska förekomma, utan jag ser utvecklingen mer som mjuka vågor.

även Mayafolket själva säger idag, via sina Elders, att ingen kan vara riktigt säker på när ingången i den nya tiden sker, eftersom de genom århundradenas gång kan ha tappat räkningen när det gäller de större tidscyklerna. Däremot menar de att hjärtat i den Heliga Kalendern – Tzolkinräkningen – än idag är exakt vidmakthållen och korrekt sedan gamla tider. Osäkerheten om ”var vi befinner oss i tiden” ser jag som naturlig och t o m som en Livets avsikt.

För ett av de fenomen som de aktuella energipulserna driver in oss i är just att släppa taget om tiden, i alla fall såsom vi lärt oss identifiera den. Händelsedensiteten är numera så hög att vi, som följer energierna framåt, helt enkelt tvingas försöka koppla loss från den linjära tiden. Detta är för många en knepig situation i praktiken, för samtidigt som vår känsla och intuition ropar inom oss att vi ska leva i nuet, så är ju våra yttre förhållanden ännu kopplade till den gamla vanliga världen, med sina klockslag och datum som för de flesta är omöjliga att helt strunta i.

Men själva den intensiva tidsaccelerationen (allt högre händelsedensiteten) är alltså något som hjälper oss att fokusera mer till nuet. Ja, närmast tvingar oss att fokusera mer till nuet, för att inte vi ska stressa oss fördärvade. Och detta i sin tur innebär att vi måste lära oss lita till att vi i varje stund får den information vi behöver från kosmos och livet, för att vi ska kunna veta var vi ska sätta foten härnäst.

Jag jämför läget idag med en kameras objektiv: för att ta in ljuset effektivt och därigenom få all den info vi behöver så måste vi öppna vår bländare maximalt. Detta medför per automatik att skärpedjupet minskar. Dvs vårt fokus förflyttas mer och mer till här och nu, eftersom vi helt enkelt inte kan hålla på att se för långt bakåt eller för långt framåt när vår bländaröppning är stor. Och på motsvarande sätt gäller att om vi har vårt fokus både här och där, i såväl tid som rum, så är vår närvaro i nuet lägre och därmed kan vi inte lika effektivt uppfatta informationen från kosmos.

Att på detta sätt leva i nuet och ta in information från kosmos är ju något vi känner igen från naturfolken. Något annat vi kan lära från dem är deras självklara sätt att leva i direkt kontakt med Naturen och se allt däri som levande väsenden med medvetande och själ. Medväsenden som vi behöver respektera och samverka och kommunicera med. Och denna kunskap är mycket viktigt för oss moderna människor att idag återuppväcka.

För likväl som vi måste öppna oss uppåt för att ta emot all nödvändig information från kosmos så måste vi samtidigt verkligen ha en nära och stadig kontakt med Moder Jord, för att kunna stå stadigt i dessa intensiva och turbulenta tider. Likt Yggdrasil (nordiska mytologins världsträd) så kommer vi vid Ragnarök (den gamla världens undergång) att stöna och skälva, men vi kommer att förbli stående, om vi har våra rötter djupt i Moder Jord och vår krona i Ljuset.

I den Sjunde Dagen, den sista och fullbordande av de Tretton Himlarna, är det inte bara en, utan två gudar som styr. Det är det gudomliga härskarparet: Ometeotl och Omecinatl. även detta är något som avspeglas i våra egna liv och något som är nödvändigt för helheten och stabiliteten. Det maskulina och det feminina behöver förenas i samarbete för att skapa den stabilitet som behövs. Det feminina är det magnetiska, det jordnära, det som öppnar sig och tar emot. Det maskulina är det elektriska, det kosmiska, det som tänder och ger.

I kombinationen av det maskulina och feminina skapas därför en fantastisk helhet som i sitt mest optimala tillstånd blir en kraftfull generator och förmedlare av den kosmiska visdomen. Den effektiva uppkoppling som nu sker, mellan oss och kosmos och mellan oss enskilda små noder på uww, är en del i processen av att uppnå ett kosmiskt medvetande, på ett kollektivt plan. När en viss gräns uppnåtts för denna uppkoppling/upplysning ja då går mänskligheten in i ett kosmiskt medvetande. Men, som sagts ovan, alla går inte in på en gång utan det sker successivt, eftersom vi befinner oss på en bred spridning vad gäller vår andliga mognad, dvs vår förmåga att ta in signalerna från Världsträdet.

Många människor har många liv kvar att leva innan deras frekvenser är av sådan karaktär att de kan göra sitt inträde i det kosmiska medvetandet.

Det ligger en mycket stor glädje i det som nu sker i vår värld! Att allt nu öppnar sig så att vi också kan öppna våra hjärtan och låta Allkärleken strömma genom oss och mellan oss. Visst kommer tiderna framöver att bli omvälvande eftersom det handlar om fullbordan och pånyttfödelse.

Av vårt gamla sätt att leva är det en hel del som inte kommer att finnas kvar i den nya tillvaron. Det kommer att bli ovant för oss att vänja oss av med både ett och annat, men det vi får istället kommer att innebära sådana livsförhållanden som mycket bättre överensstämmer med de vi egentligen är, nämligen Ljussväsenden på väg att bli Skaparens medskapare.

Jag tror att vi nu kommer att få uppleva några månader där vi verkligen kommer att känna av hur vi förs iväg till våra "fullbordans-livsförhållanden". Det kan handla om att vi sammanförs med nya Själsfränder och Svansyskon, det kan handla om att vi bryter upp från ett arbete för att istället göra något som vårt hjärta säger oss, det kan handla om att vi flyttar till boendeförhållanden som känns stämma bättre med hur vi vill leva. Drivkraften bakom allt detta är att vi som följer energierna framåt nu blir de vi innerst inne är, oavsett vad det medför i de yttre förhållandena.

Efter dessa inledande månader av omorientering så kör sedan den Universella nivån igång, förmodligen under tidigare delen av år 2011. C J Calleman har numera satt datumet för detta till den 9 mars 2011, och hans teori är att den Universella nivån omfattar 13 st 18-dagarspulser och fullbordas den 28 oktober 2011. Denna tidsplan känns inte rätt för mig, utan det kosmiska hjärtats rytm, alltså Tzolkinpulsen, känns re-sonera bättre med den jag är. Därför ser jag det mer troligt att den Universella nivån inleds då ett nytt Tzolkinår börjar, nämligen på dagen 1 Imix, den 11 februari 2011 och fullbordas genom 13 st 20-dagarspulser, precis som alla andra Tzolkinår.

Men dessa datum är inte något vi egentligen behöver bry oss så mycket om. För när vi är direktuppkopplade, kan vi själva mycket väl känna in vad som sker med energierna, och därmed följa med i deras böljande dans. Tzolkinpulsen i den universella nivån är ju oerhört snabb för oss som är födda ända tillbaka i den Planetära nivån. Men – samtidigt så är det ju så att vi själva, på individnivå, följt en sådan puls genom hela vårt liv!

För vår egen utvecklingspuls är ju just Tzolkinpulsen. Så jag är inte säker på att vi kommer att uppleva det så intensivt som man skulle kunna tro. Utan vad som kan komma att vara viktigt för oss under den Universella nivån är att vi beaktar var vi själva respektive Universella nivån befinner oss i Tzolkinpulsen, för att ha en aning om hur olika perioder kommer att påverka oss. Det är det tipset jag vill ge.

En sak som kommer att påverka oss mycket framöver är förändringarna i världsekonomin. Där har vi nu under många veckor kunna se hur ekonomiska experter talat om att krisen är över och att en säker återhämtning är på gång. Allra helst här i vårt eget land talas det om för oss att isen ser mycket bra ut framöver så det är bara att åka vidare i god fart. Men vad de mycket noga undviker att informera oss är att lilla sjön Sverige faktiskt är en del av ett sammanhängande system med många sjöar.

Så om vattennivån (ekonomin) sänks drastiskt i sjöar som är kopplade till oss, så har vi inte heller någon yta som bär isen i vår sjö. Så hur tjock och bra vår is än är så kommer den inte att bära när den så att säga blir hängande i luften.

Det scenario jag ser är att det ekonomiska systemet är som ett flygplan som har börjat stöta (redan under Natt Fem). Vad som gjorts nu, bl a under Natt Sex, är att piloten har tagit krafttag i höjdrodret vilket till synes gjort att planet rätat upp sig och faran är över. Men det ekonomiska planet är som JAS Gripen – det är mycket känsligt för häftiga manövrer. Så pilotens kraftiga upprättning innebär högst sannolikt att planet nu mycket snart tappar luften under vingarna och då blir störtningen ett faktum. Och den färden neråt kommer självklart att bli svår för oss alla.

Men ändå ska vi försöka att inte känna någon rädsla. För rädslan är det mest effektiva sättet att hindra det flöde av ljus och kärlek som ger oss vår styrka och styrförmåga. Vi ska istället ha allkärleken som vårt ledljus och försöka ha tillit till att Livet kommer att leda oss på bästa sätt även genom de mer turbulenta tiderna. Det enkla sättet att behålla balansen och stabiliteten är det jag berört i tidigare artiklar, nämligen att inom sig bära visionen av de fyra riktningarna och den vertikala axeln, vilket är synonymt med den holografiska projiceringen av Världsträdet.

Bär vi denna visualiserad inom oss så blir det som en antenn som gör att vi lättare tar in de inkommande kosmiska upplysningsenergierna och därigenom står i direktkontakt med Källan. Och den vertikala axeln, Världsträdets stam, spänner ju alltifrån den första dimensionen i Moder Jords innersta kärna till den nionde dimensionen: det svarta hålet i Vintergatans centrum, vilket hålls i struktur av Tzolkin, tidhållaren. Därför ger den oss en stor styrka. Jag kommer att tänka på Karin Boye och hennes fina dikt ”Javisst gör det ont”:

”Då, när det är som värst och inget hjälper,
Brister som i jubel trädets knoppar,
Då, när ingen rädsla längre håller,
Faller i ett glitter kvistens droppar,
Glömmer att de skrämdes av det nya,
Glömmer att de ängslades för färden –
Känner en sekund sin största trygghet,
Vilar i den tillit
Som skapar världen”

Det är där vi nu befinner oss. Vi är som droppar på Världsträdets alla kvistar och nu är det dags för oss att släppa taget oss falla, i tillit till Livet och Kärleken. Och vi är själva de som skapar världen.

Barfota-Karin

2010-11-07

9 Chiccan

Hemsida: www.livsstrommen.se

Karin Forsberg finns nu även på Facebook. Sök på Hennes namn eller klicka på den här direktlänken: <http://www.facebook.com/profile.php?id=1074395427&ref=ts>